(819) "दमु उपशमे" (IV-दिवादिः-1203. सक. सेट्. पर.)

शमादिः । घटादिः ।

[1]दमकः-मिका, [2]दमकः-मिका, दिदमिषकः-षिका, [3]दन्दमकः-दंदमकः-मिका ;

दमिता-त्री, दमयिता-त्री, दिदमिषिता-त्री, दन्दमिता-त्री ;

[4]दाम्यन्-न्ती, [5]दमयन्-दमयन्ती, दिदमिषन्-न्ती ; —

दमिष्यन्-न्ती-ती, दमयिष्यन्-न्ती-ती, दिदमिषिष्यन्-न्ती-ती ; —

— [6]दमयमानः, दमयिष्यमाणः, — दन्दम्यमानः, दन्दमिष्यमाणः ;

[7]प्रदान्-प्रदामौ-प्रदामः ; — — —

[8]दान्तम्-तः, [9]दान्तः-[A]दमितः, दिदमिषितः, दन्दमितः-तवान् ;

---

1. ण्वुलि 'अत उपधायाः (7-2-116) इति प्राप्ताया वृद्धेः, 'नोदात्तोपदेशस्य मान्तस्यानाचमेः' (7-3-34) इति निषेधः। एवं घञि, णमुल्यपि ज्ञेयम्।

2. 'जनीजृष्क्नसुरञ्जोऽमन्ताश्च' (ग. सू. भ्वादौ) इति भ्वादिषु पाठात् घटादित्वम्। तेन 'घटादयो मितः' (ग. सू. भ्वादौ) इति मित्त्वात् णौ परतः 'मितां ह्रस्वः' (6-4-92) इति ह्रस्वः सर्वत्र ज्ञेयः।

3. यङन्ते, 'नुगतोऽनुनासिकान्तस्य' (7-4-85) इत्यभ्यासस्य नुगागमः। 'स च पदान्तवद् वाच्यः (वा. 7-4-85) इति पदान्तवद्भावेन 'वा पदान्तस्य' (8-4-59) इति परसवर्णविकल्पः। एवं यङन्ते सर्वत्र रूपद्वयं ज्ञेयम्।

4. 'दिवादिभ्यः—' (3-1-69) इति श्यनि, 'शमामष्टानां दीर्घः श्यनि' (7-3-74) इति दीर्घः।

5. 'न पादमि—' (1-3-89) इत्यादिना ण्यन्तात् परस्मैपदनिषेधस्तु 'अनन्तरस्य विधिर्वा भवति प्रतिषेधो वा' (परिभाषा 62) इति न्यायात् 'णिचश्च' (1-3-74) इति प्राप्तस्यैव परस्मैपदस्य निषेधकः। तेन, दमयन्ती इत्यादिप्रयोगानुसाराच्च, परगामिनि क्रियाफले 'स्वरितञितः कर्त्रभिप्राये क्रियाफले' (1-3-72) इति परस्मैपदं भवत्येव। तेनात्र ण्यन्तात् शता भवति।

6. 'न पादमि—' (1-3-89) इत्यनेन 'णिचश्च' (1-3-74) इति प्राप्तस्य परस्मैपदस्य निषेधादात्मनेपदमेव।

7. क्विपि, 'अनुनासिकस्य क्विझलोः क्ङिति' (6-4-15) इति दीर्घे, पदान्ते 'मो नो धातोः' (8-2-64) इति मकारस्य नकारः।

8. उदित्त्वेन क्त्वायामिड्विकल्पनात् निष्ठायाम्, 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इति इण्निषेधः। दीर्घानुस्वारपरसवर्णाः भवन्ति।

9. ण्यन्ते, 'वा दान्तशान्त—' (7-2-27) इत्यनेन इडभावो णिलुक् च निपात्यते। अत्र व्यवस्थितविभाषामाश्रित्य, 'ब्रह्मचारिणि विषये दान्तः, अन्यत्र दमितः' इत्युक्तं क्षीरतरङ्गिण्याम्।

A. 'वृत्तशस्त्रान् महारम्भानदान्तांस्त्रिदशैरपि ॥' भ. का. 9.19.